

Salvat printr-un hoț – Autor necunoscut

Gilbert Campbell, un funcționar englez în India, povestește în cartea sa despre tropice.

„Mă întorceam acasă dintr-o scurtă călătorie. De la veșnicul scuturat și trosnit al carului meu rău, eram așa de obosit, încât, după ce mâncasem puțin, m-am dus imediat la culcare. Am căzut curând într-un somn adânc și vise rele mă chinuiau. M-am trezit dintr-odată. Am vrut să sar din pat, dar m-am întors îngrozit. La lumina unei lămpi, care ardea în cameră, am văzut zăcând pe pieptul meu un șarpe mare, care-și ținea ochii scânteietori ațintiți asupra mea și își mișca limba crestată, sâsâind. Deci, aceasta era masa rece pe care o simțisem în vis pe pieptul meu. Animalul trebuie să fi pătruns printr-o spărtură din peretele exterior în spălător, care se învecina cu camera mea. Ușa dintre cele două încăperi era numai întredeschisă. În orice caz, nevoia de căldură determinase apoi șarpele să-și ocupe culcușul pe corpul meu. După privirea lui înfocată și mișcarea rapidă a limbii am văzut că era nervos. Dar ce m-a făcut de-a dreptul să paralizez de spaimă era situația că am observat pe capul lui o umflătură în formă de capișon. Era cel mai înspăimântător dintre șerpi, cobra sau șarpele cu ochelari, cel care mă surprinsese. De îndată ce am stat din nou liniștit, șarpele s-a mai calmat. Ochii lui scânteiau mai puțin, limba a încetat, iar capișonul s-a micșorat. Nu aveam voie nici să strig după ajutor, nici să fac cea mai mică mișcare. Ar fi fost moartea mea, căci împotriva mușcăturii acestui șarpe nu există leac. Singurul lucru pe care puteam să-l fac în situația mea înfricoșătoare și am și făcut, era să-L rog pe Dumnezeu pentru salvare. În rest, conta dacă stăteam calm de tot. Dacă șarpele nu era deranjat sau iritat, atunci, puțin înainte de a se face ziuă s-ar fi târât de acolo și și-ar fi căutat o ascunzătoare întunecoasă.

Animalul părea că a adormit din nou, iar eu rămâneam culcat, nemișcat, cu inima plină de teamă. Povara care apăsa pe pieptul meu și mirosul dezgustător pe care îl răspândea șarpele, mă chinuiau îngrozitor.

Putea să fi fost trecut de ora unu – timpul mi se părea nesfârșit de lung – când ușa dormitorului meu s-a deschis încet. Un om s-a târât înăuntru. Era un băștinaș. Mi-am dat imediat seama după aspectul său, că am de-a face cu un hoț de meserie. Era în pielea goală și uns de tot cu ulei, ca să poată să se strecoare mai ușor din mâinile eventualilor agenți de poliție. El mi-a scotocit valizele care stăteau pe pământ. Apoi s-a apropiat de patul meu pe mâini și picioare, cu un pumnal între dinți. El trebuie să fi luat trupul sclipitor al șarpelui drept o bijuterie, căci a întins mâna după ea. Dar în clipa în care a atins șarpele, acesta s-a îndreptat spre el și a mușcat omul de obraz. Cu o lovitură a armei sale i-a tăiat animalului capul. Apoi și-a privit victima și când a văzut că era un șarpe cu ochelari cel care îl mușcase, s-a așezat liniștit și resemnat pe pământ. Știa că nu mai avea de trăit decât puține clipe. Efectul aducător de moarte al veninului se făcea deja sesizabil și după câteva minute a murit. Lângă el zăcea animalul înspăimântător, acum inofensiv, de care Dumnezeu mă eliberase într-un mod atât de ciudat.

Titlul original: „Durch einen Dieb gerettet”
din *Samenkörner (Neue Folge 26) 1932*